

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dimarts, 11 de maig del 1937

NUMERO 68

**Actuar
serenament
no voldrà dir
mai actuar
covardament.**

CADA ORGANITZACIO TE LES SEVES CARACTERISTIQUES

L'AMBIENT que ens envolta a tots plebs d'aquí que es va acabar la lluita fratricida que ensangonà els carrers de Barcelona, és una nova demostració de la manca de terme mig que caracteritza molts dels individus que són autènticament antifeixistes. Del nerviosisme fàcil d'odi s'ha passat a l'obsessió de la unanimitat. De la praxia d'assílar germans s'ha corregit fins a la utopia de pastar-ne de nous i modelar-los amb una cura tal que tots tinguin els mateixos pensaments i la mateixa conducta.

En el fons de tota literatura i tota la propaganda que s'ha anat fent aquests dies de cura a una unitat que bé pot qualificar-se d'uniformitat, podriem anomenar-hi una manifestació del sentiment anti-individualista que domina certes persones i certs grups. La unitat que aquests individus i aquests grups desitgen és una unitat que ompli l'indivisió, que l'extingui, que el converteixi en esclau de la col·lectivitat.

Cal remarcar que pensar d'aquesta manera no pressuposa pas cap mena del sentiment antifeixista. Creiem sincerament que l'antifeixisme presenta i ha de presentar necessàriament una unió de matèria. Però també creiem amb la mateixa sinceritat que el fet d'ésser autènticament enemic dels feixistes, el fet de poder figurar per dret i per convicció entre els sincers antifeixistes, no exclou la possibilitat de tenir sentiments de dominació.

Es aquesta mena de sentiments el que ha fet que alguns antifeixistes caduciguessin els més ferrosos partidaris de la unanimitat camuflada d'unitat. Es a dir, és el desig inconfessat d'imposar el criteri propi i anul·lar el dels altres el que ha fet que alguns antifeixistes es preguessin amb un dels sospitosos la qüestió de la unitat que al·ludim.

I no és per aquest camí que es pot trobar la unitat fecunda. Precisament és el camí contrari, al de la varietat en la unitat, on es troba la base d'una acció eficaç de conjunt davant del feixisme.

Podríem dir que en l'antifeixisme, com en totes altres coses, es marquen clarament dues posicions fonamentals: la dels absorbents i la dels absorbents; la dels partidaris de la unanimitat i la dels defensors d'una unitat que respecti i coordini les particularitats.

Es sembla evident que res del que diem no pot interpretar-se com una excusa a la

croada d'unitat, ni tampoc com un dubte de l'antifeixisme de siagué. Però també ens sembla d'una evidència absoluta que existeix el perill de caure en una obsessió de la unitat que arribi a fer creure a certs esperits simples que tot aquell que s'oposi a la unitat uniforme ja és sospitós de manca de fe i de voluntat antifeixista.

No, companys. No és aquest el camí de la unitat fecunda. Nosaltres som partidaris ferents de la unitat, som defensors decidits de la coordinació dels esforços, i desitgem ardentment que tot el poble treballador formi un grup compacte per a guanyar la guerra amb la major rapidesa possible i consolidar la Revolució amb la urgència necessària.

Però la unió feta a base d'uniformitat resultaria una mena de procediment feixista de l'antifeixisme. I perdonem-nos el joc de mots.

Hem dit i repetit que la unió tipica, la unió model la trobem en el 19 de juliol.

I què? No resultà fecunda?

El que ha passat és que ens hem allargat molt de l'esperit que informava aquelles jornades glorioses i que possibilita l'anihilament del feixisme a Catalunya en poques hores.

Es que algú preguntava aleshores als companys que lluitaven als reangles antifeixistes quina era la seva particular manera de pensar? Es que no en teníem prou sabent que el qui lluitava era un antifeixista? Es que s'exigí aleshores als comunistes que es torressin anarquistes o als anarquistes que es convertissin en republicans d'esquerra?

La unitat del 19 de juliol era la unitat en la varietat, era el respecte i la coordinació de tots els matisos de l'antifeixisme.

Doncs, aquesta és la unitat que ens de retrobar. Cada individu, cada grup, cada organització ha de conservar les característiques pròpies, la manera de pensar pròpia, i fondre's, amb tot i això, en el conjunt.

Per aquest camí trobarem la unitat que ens és imprescindible per a guanyar la guerra amb la més gran rapidesa possible i consolidar la Revolució amb la urgència necessària. Conservant la personalitat en allò que ens caracteritza i bastint la unitat sobre el que ens és comú.

I, camí de tot, actuant amb la màxima sinceritat i la màxima noblesa.

Aquesta mena d'unitat és la de la victòria.

L'exèrcit del poble és a les portes de Toledo

Els feixistes cerquen refugi a l'interior de la ciutat

Madrid, 11. — Sobre les posicions enemigues del nord de Guadalupe, ha continuat la pressió de l'exèrcit popular. L'any del març i abril, les nostres bateries durant algunes hores, han obligat enermament les posicions feixistes, en les quals han causat bastant d'esclafats i víctimes.

Després, les forces d'indianers han realitzat incursions de ràpida sobre el camp rebel, demorant-se notablement l'enemic i obligant-lo a una immobilitat gairebé completa, especialment per sectors sud-occidentals de la carretera general d'Aragó.

L'exèrcit popular que actua en el sector del Jarama ha donat proves de gran activitat en el dia d'avui i ha hostilitzat també constantment els punyets i trinxeres enemigues, des de les quals l'enemic realitzava atacs sobre les posicions republicanes.

Les nostres noves posicions han estat intensament fortificades, sovint les que estan situades en zones altes d'insubornable importància estratègica.

També hi ha hagut intensa activitat al sector sud del Teix, on les forces que hostilitzen Toledo han atacat conjuntament les primeres posicions de la capital. Els nostres soldats, per alguns sectors, ja havien pogut internar-se a les primeres cases de la població, especialment per la part nord.

Els rebels es refugien a l'interior de la capital, però la majoria dels edificis on podrien fer-se forts estan quasi completament destruïts. Així passa a l'Almózar, Corcos riu, Plaça de Braut, Plaça episcopal i altres immobles.

Tota la zona que volta la capital està completament presa. Des de les mitjanes posicions, les nostres armes mercantils ocupen una eficàcia i intensitat les posicions de l'interior de Toledo, on els rebels estan en situació crítica.

La nostra acció ha realitzat una d'observació i vigilància en tots els sectors del front del centre i adreça a la capital de la República.

Ha bombardejat les posicions enemigues del sud del Teix, província d'Àvila, on no hi ha cap moviment de tropes, nord de Guadalupe i voltants de Madrid.

Al matí, els nostres tanctors de bombardeig llançaren bombes sobre les posicions enemigues properes a la capital, per tal d'evitar

que des d'allí fos bombardejada cruentament la població de Madrid, la qual, en la jornada d'avui, ha aguantat un dels bombardejos més cruels, puix que des d'un

Als Estats brasilers de Sao Paulo, Rio Grande i Bahia ha esclatat un moviment contra el dictador Getulio Vargas

Montevideo (Uruguai), 11. — Segons informacions rebudes per la nostra organització, ha esclatat una successiva revolució a l'Brasil.

Les informacions parlen de si el moviment revolucionari es particularment intens en els Estats de Sao Paulo, Rio Grande i Bahia.

S'afirma que la revolució que va dirigit pel general Góes Monteiro a per objecte d'eliminar l'actual President Getulio Vargas i el règim dictatorial que presideix.

Així certes informacions de Montevideo acrediten aquesta revolució amb alguns detalls.

EDEN TORNA A MANIORRAR

¿Es que es proposa trobar Itàlia i Alemanya pel camí de l'Europa Central?

Londres, 11. — El senyor Eden, aprofitant l'estada a aquesta capital de nombrosos estadistes estrangers arribats per tal d'assistir a les

festes de coronació de Jordi VI, ha celebrat nombroses entrevistes i ha conferenciat, entre altres, amb el president del Consell de Teosofia, Hoda, l'enviat especial del Papa, monsenyor Pazzano, el ministre d'Afers Estrangers d'Àustria, Schmidt, etc.

Als cercles ben informats es declara que aquestes entrevistes del senyor Eden, que es porten a cap des d'ahir al matí, es perllongaran durant el dia d'avui i successivament, per la qual cosa no es d'estranyar que surti d'aquí la preparació de propers acords. — Cosmos.

Per la porta que deliberadament deixà oberta el Comitè de Neutrals, continuen entrant avions per als feixistes

Què es proposa Hitler?

¿Serà cert que Alemanya vol garantir a França la seguretat de les seves fronteres amb el Reich?

París, 11. — El periòdic "Le Jour" publica una informació del seu corresponent a Brussel·les en virtut de la qual el Govern del Reich es disposa a preparar als Governos de París i Londres la signatura d'un tractat occidental per tal de garantir la pau a l'oest d'Europa.

Aquesta informació és molt curiosa, sobretot per haver estat publicada en un periòdic com "Le Jour", que no amaga les seves simpaties pel Tercer Reich i sembla ben informat sobre la vida política d'aquell país. — Cosmos.

SI QUE COSTARIA CAR!

Els feixistes italians diuen que per a l'enfonsament de l'«Espanya» el Govern de València havia ofert 30.000.000 de pessetes

El diari italià «La Sera», diu saber de font segura que davant la impossibilitat que suposa poder ésser enfonsat un cuirassat del tipus de l'«Espanya», i descartat el supòsit d'un torpede submarí, València oferia 30.000.000 de pessetes a una gran potència estrangera perquè enfonsés l'«Espanya».

El «Deutschland» i l'«Almirall Speer» han salpat cap a aigües espanyoles

Berlin, 11. — Per ordre del Ministre de Marina alemany han sortit amb direcció a aigües espanyoles els cuirassats de 10.000 tones cada un, «Deutschland» i «Almirall Speer», junt amb la segon

No els hem vist enlloc

Aquests dies, la Premsa estrangera s'ocupa extensament dels successos desenvolupats en aquesta capital. No ens caldria dir que allà on hi ha hagut una simple topada, els diaris feixistes — tant se val que siguin d'un país com d'un altre — hi han vingut amb un intens com els dels camps de lluita del Jarama o bé de Pozoblanco.

Les inexactituds, les mentides, l'inflament, és la tònica general en què s'informen les publicacions de referència.

Com a mostra reproduïm una notícia que insereix el diari italià «La Sera»:

«El President Companys sollicità l'auxili del comandant d'un vaixell francès, per tal que desembarqués 200 mariners armats per a salvaguardar la Generalitat.»

Sense cap comentari.

VOL DIR D'ALÇARIA...?

«Hitler — segons Goering — és l'alemany més gran de tots els temps»

A Doersdorf fou inaugurada el dissabte passat l'exposició anomenada: «Un país al treball». I durant el curs de la cerimònia el general Goering va pronunciar un discurs establert.

Després de l'acostumat homentatge al «Führer», «el més gran dels alemanys de tots els temps», el general es llurà a la glorificació de les noves primeres matèries inventades per Alemanya "per haver-hi estat obligada". «Hom ens ha obligat a fer el que fem. Es troba més natural que els altres col·lectius i que a nosaltres ens siguin refudades. Estàvem disposats a col·laborar però no ens ha estat permès... Mentre no s'admeti que

la confiança econòmica reposi damunt la confiança política, tota confiança econòmica mundial està condemnada al fracàs.

El país més gran — ha declarat el general Goering —, trenca colònies, primeres matèries, etc. Però el pla de quatre anys aporta una revolució: serà el començament d'una nova era de la tècnica.»

El ministre general s'ha exultat i ha vingut a declarar: «Els nostres químics ens permetran que creuem en l'impossibilitat. Es podrà fer avui un pa de mantega frita del carbó i que aquesta mantega sigui bona!»

«Així ja no ens pot estranyar que tinguin les entranyes tan negres.

darrers una cortina de fum, eren sense cap mena de dubte víctima de guerra italiana. Probablement també ho són els avions que van entrar a ocupar la nostra zona.

Diu el mateix periòdic que sap de font certa que a Merano ha estat posat en peu de guerra el litoral dels Alps, el qual es troba disposat a partir vers l'Espanya rebel.

També tenim notícies que a Espanya han estat mobilitzades tres divisions amb destinació a França.

Hem l'informa que les «esquadres» feixistes tornen a exercir les antigues barbaritats contra el Poble italià.

Aquestes quadrilles de camions negres han assolat un riu de cases a Espanya, han destruït tots els aparells de ràdio i han apallissat a més els seus anims. Alemanya que escoltava les notícies de la ràdio republicana espanyola.

La mateixa barbaria i criminal acció han portat a terme a Euzkadi, a Pàmplona, a Pèr i a Navarra. A tot arreu han assolat les cases, han destruït els aparells de ràdio, i han presenciat un gran nombre de detencions.

Els mateixos procediments salvatges s'han desenvolupat a Florença. La mateixa devastació, les mateixes agressions, que han produït un gran nombre de ferits i de detinguts.

També a Varese foren detinguts dos persones pel sol fet de comentar els esdeveniments d'Espanya.

Un jornal per a les col·lectivistes agràries és un factor revolucionari de més importància que un fusell

Després de la derrota de Guadalajara

«Quan el comte Ciano va sortir del palau presidencial no era altra cosa que un parrac»

COMTE CIANO

El diari catòlic de París «L'Aube» ha publicat una carta de Roma en la qual hom diu que les notícies de Guadalajara han acabat per arribar a les masses italianes; a mesura que s'han repetit, han augmentat de volum, i la «insertesa i els veïns amb els quals es rodegen els rumors eviten que es produïssi una reacció oberta i seriosa».

les persones que rodegen el «Duce» es va donar per segura, durant vint-i-quatre hores, la destitució immediata del ministre de Negociis Estrangers, comte de Ciano, gendre del «Duce». Heus actua rad:

Quin varen començar les trameses de voluntaria italiana en massa a Espanya. Mussolini es va adjudicar la tasca de dirigir personalment les operacions, per tal d'evitar tota complicació diplomàtica i militar. En sortir cap a Líbia, va encarregar al seu gendre la continuació de la seva obra. Confava massa en la sensatesa del seu «alter ego».

Aquest, obtingut a la seva naturalesa juvenil, víctima del mirallet que produïen els missatges massa optimistes del representant italià prop de Franco, va arribar a creure que li seria fàcil d'obtenir del seu sogre la sorpresa d'un pòd de licors... espanyols. Les ordres que desordenaren prematurament l'ofensiva italiana contra Madrid pertaven la consigna de no perdre temps, d'obrar amb tota rapidesa. El jove ministre començava per certa la debilitat dels defensors de Madrid, i la seva manca de municions i d'artilleria.

A ell, doncs, s'han pogut atribuir les responsabilitats del fet advers, degut principalment a la precipitació de l'ofensiva que va exposar les columnes italianes al foc enemic, sense arribar a fer efectiva d'avançat ni artilleria.

lan de Venècia no estan mai deserts i les explosions del «Duce» no podien quedar molt de temps en secret. «Quan el comte Ciano va sortir del Gabinet Presidencial — ens va dir un testimoni — no era més que un parrac».

Afortunadament per a ell, la necessitat d'un exit diplomàtic immediat, susceptible de distorsionar l'atenció de l'estranger sobre el drama italià a Espanya, va obligar el «Duce» a frenar la seva lla, per tal d'utilitzar els serveis de l'home home capot d'exercir a l'estranger una missió de confiança. Al dia següent, el comte Ciano va sortir cap a Belgrad i va poder tornar vint-i-quatre hores més tard amb aquest tractat Italo-iugoslau que ha estat objecte de nous pènegres a l'interior i de sorpresa a l'estranger.

Entre el que alguns soben anomenar «dramisme feixista» — perpètuament anàtic, en certa manera de noves causes d'excitació — i la necessitat de pau, de calma, de creu, es revela i accentua una ambivalència. Anàtic a un fragment semblant al que pot observar-se en els organismes sotmesos massa temps als narcòtics, als excitants, que acaben per fatigues-los de tot.

El «Duce» deu haver-se adonat d'aquest estat d'ànim.

Es evident que, després de la derrota a Espanya, el seu primer impuls fou assegurar-se una revenja, com més aviat i millor i de totes pestades.

La campanya del «Giornale d'Italia» sobre les pretenses violacions dels compromisos de no intervenció a Espanya, comeses per Franco i la U. R. E. S. anava examinant

MUSSOLINI

seus dubte a justificar a priori un esforç obert i decisiu dels exèrcits italians més enllà dels Pirineus. Avui sembla que Mussolini ha renunciat a aquest desafortunat projecte.

«L'Aube», que no es pot desprendre tot d'una del seu tarannà feixista, considera un fauort desenvolupament la derrota italiana, perquè disminueix i no paria gran ni mica de l'èxitisme de l'exèrcit popular.

No hi fa res! Els detalls que fan falta són molt valuosos, per tal com completen els ja coneguts i són un reconeixement explícit de l'agressió i de la ferocitat patològica d'una família de reaccionaris.

¿QUE HA ANAT A FER GOERING A ROMA?

A preparar un altre atac contra la Península Ibèrica

GOERING

Goering, el lluc dest de Hitler i incendiari del Reichstag, està actualment a Roma. Segons rumors procedents de la capital italiana, les seves entrevistes tracten principalment de la guerra espanyola.

Hitler i Mussolini estan inquietats pel caràcter que prenen els desenvolupaments, puix que han estat repetitius els atacs de les seves tropes. I d'algunes setmanes ençà, els republicans han ocupat l'interior de la Península Ibèrica, i la Península Ibèrica en base d'operacions militars contra França.

Paral·lelament a la incertesa notada de Franco al Govern italià, protestant contra el patrocini de Hitler per mitjàs diplomàtics, el Govern italià ha preparat un altre atac contra la Península, i per aquest punt, contra la pau.

Atí, doncs, tant a Berghem com a Roma, sembla que s'esperen un present per tal que Alemanya i Itàlia demostri els acords del Comitè de Londres, a fi de salvar França del desastre.

Es atribueix probable que l'enviat de Hitler i Mussolini examini a fons la tàctica a adoptar amb vista a aquest projecte. Per tal de convencer-ohi n'hi ha prou amb reconèixer que la pressa de Mussolini fou prevista per la darrera visita de Goering a Mussolini. Les modalitats de l'agressió a aquesta nitat foren estudiades amb molta de compte, i la sort de les armes fou l'objecte al feixisme.

Es de tanta urgència que els demòcrates usants de la llibertat fa un més recuperen llurs regles i valedors de l'èxitisme reaccionari, que el Govern italià ha preparat un altre atac contra la Península, i per aquest punt, contra la pau.

U. H. P.

Uniu-vos, germanes proletàries, uniu-vos!

Quantes vegades aquest crit m'ha sortit injuriat, i quantes vegades heu dit que no heu d'obrir la boca a aquestes paraules!

Amb tot, cal que després de tot el que ha passat, després d'aquesta lluita cruel que no s'acabarà fins que no s'ha derrotat a Barcelona, torni a pronunciar-se, torni a sorgir amb una força que mai, amb més virilitat que mai i sobretot amb més sinceritat, amb més veritat que mai.

Uniu-vos, germanes proletàries, uniu-vos!

Quan un poble treballador, quan un poble que estima, com cap més, les seves llibertats individuals i col·lectives, quan un poble obria la magnífica mostra de solidaritat que donà el nostre en els crancs i gloriosos jorns del passat just davant el feixisme que intentava anarcar-lo, no és comú, no és lògic, no és humà, que esdevinguem jornades tristes i luctuoses com les que analem a passar.

Cal que d'una vegada i per sempre, el proletariat de Catalunya, els treballadors d'aquesta terra generosa i ubèrrima s'apleguin a l'entorn d'un sol ideal, a l'entorn d'un sol pensament: que es reconegui arreu la seva vitalitat i que, caminant tots junts i aplegats, sigui possible fer sorgir la nova Societat, aquesta nova Societat en la qual els treballadors, els treballadors tots, siguin la força més viva, la representació més autèntica, més genuïna, del voler d'un poble que s'avansa a obtenir per a ell les conquestes i les millores a que té dret perquè les ha conquerides amb la seva pròpia sang.

Magnífica pressa, magnífica recompensa esperada al proletariat d'un poble que sapiga lluitar i que sapiga treballar amb i compassió. Cal pensar el que cal representar a l'entorn d'un sol ideal, a l'entorn d'un sol pensament: que es reconegui arreu la seva vitalitat i que, caminant tots junts i aplegats, sigui possible fer sorgir la nova Societat, aquesta nova Societat en la qual els treballadors, els treballadors tots, siguin la força més viva, la representació més autèntica, més genuïna, del voler d'un poble que s'avansa a obtenir per a ell les conquestes i les millores a que té dret perquè les ha conquerides amb la seva pròpia sang.

Uniu-vos, germanes proletàries, uniu-vos!

Juan CHAMBO

ESPIONATGE INTERNACIONAL

El servei secret de Franco a París

¿D'on provenen els passaports diplomàtics que ostenten els espies de Franco?.-¿Han sortit de les oficines del Quai d'Orsay?

L. Sampaix ha publicat a «L'Humanité» uns interessants reportatges sobre el servei secret de Franco, instal·lat a París, i formula denúncies gravíssimes contra persones que fins avui eren tingudes per honorables. El text va enviat amb la reproducció gràfica dels originals dels documents com a prova del que diu.

En un dels seus últims reportatges, ha dit el següent: «Eduard Audoz, cap de l'espionatge de Franco a París, potser hagi estat un gran personatge a Espanya, puix que fou ministre del dictador Primo de Rivera. Però avui no és sinó el dirigent d'una oficina clandestina que funciona en ple cor de París i que estén per tots els llocs les seves ramificacions.

El mateix Franco demostra la seva alegria, a jutjar pels documents secrets que tenim a la vista i que estem disposats a transcriure immediatament al ministre de l'Interior. «Cal prendre com a model la nostra organització de París», escriu el cap de «Falange Española».

nades per la «Justa de Manó» i per l'«Oficina Nacional de Propaganda». És a dir, que per a realitzar llurs treballs d'espionatge i de provocació, els agents de Franco van treiar ajuts inesperats». M. Renault, el gran constructor d'autònoms, podrà indicar-nos a quin grau d'importància ha venut els seus cotxes als espies de Franco, Ramon Calderón i Jesús Prieto. La direcció de l'«Automobile Club de l'Ile de France» podrà també indicar amb quina facilitat ha procurat i expedat documents oficials a dos espies estrangers, quan per a un francès és tan difícil obtenir-los.

«Això no vol dir, però, que no puguin ésser esmentats alguns efectes del fúnest desenvolupament. El primer efecte es produí en tornar precipitadament el «Duce», que se n'havia anat a Líbia. Entre

tant i arribar a acords secrets amb els partits semblants, per tal que aquesta prestin ajut i siguin els auxiliars directes de la nostra acció». La «Delegació de F. E.» a París ha treballat bé. Actius «clandestinament». Ha pres acords secrets, (ho és veritat, senyors Bullit, Doriot i Kerolin) Va saber influir decisivament de certa manera i «inspirar» alguns periòdics, que és veritat, senyor René Richard, del «Je suis partout». De moment, asseguram un punt essencial. El dia 20 del passat mes de gener va tenir lloc a Saint-Jean de Luz, a la Vila «Ayenc», una entrevista entre el senyor Audoz i el senyor Carcerano, un dels caps de «Falange Española». Durant la conversa, va ultimar-se l'organització definitiva de l'oficina d'espionatge del carrer de Berni, núm. 21, de París.

Però, per damunt de tot, cal saber qui ha administrat als espies Calderón i Prieto els passaports diplomàtics que els permeten desplaçar-se impunement al seu treball sinistre. Passaports diplomàtics que

Durant el mes d'abril han estat abatuts vint aparells dels feixistes

València, 10. — Aquesta tarda, el Ministeri de Marina i Aire, ha facilitat una nota, l'extracte de la qual diu: «Heus act un resum de les activitats de l'aviació lleial i de l'enemiga durant el passat mes d'abril: Bombardeigs nostres sobre aeròdroms, 2; bombardeigs nostres sobre tropes, 17; bombardeigs se-

bre objectius, 44; de l'enemic sobre tropes, 37; de l'enemic sobre poblacions civils, 60. Aparells lleials perduts, 4; excoés, dos al front nord i dos al de Terol; aparells enemics perduts, 20; dos «Fiat» al front sud, dos caces al nord, cinc hidroes a Màlaga un «Fiat» i cinc «Heinkel» al front de Terol, dos «Junkers» i tres caces a Bilbao.

I doncs, què es pensaven?

Les associacions de tipus professional de Màlaga es reuneixen sense demanar permís a Queipo

De «Sur» de Màlaga: «Nota del Govern Civil: «Habléndonos sido comunicado por la Delegación provincial del Trabajo el que determinadas Asociaciones de tipo profesional celebran reuniones y adoptan acuerdos contraviniendo con ello a lo dispuesto en Bando dictado por el Excmo. señor General Jefe del Ejército del Sur y de la Segunda División Orgánica, don Gonzalo Queipo de Llano, y acuerdo adoptado por el Ilustre Sr. Delegado Regional de Trabajo de Sevilla, por los que se declaran disueltas de derecho las Asociaciones de tipo profesional, tanto obreras como patronales, siendo únicamente las Cámaras Oficiales y Agrícolas y de Comercio las consideradas como Organismos profesionales, se hace público, para

general conocimiento, significando al propio tiempo que aquellas que resultaran infractoras, serán sancionadas severamente. — Màlaga, 7 de abril de 1937. — El gobernador civil, Francisco García Alfoz.»

Continuen les detencions a Itàlia

Milà, 11. — Entre les nombroses detencions portades a cap, particularment als medis intel·lectuals, es compten un centenar d'estudiants, professors i artistes i entre ells una noia francesa anomenada Ivonne Assayas, de 19 anys d'edat, filla d'un banquer de la mateixa nacionalitat resident a Milà.

En conjunt, els nostres caces han intervingut en tretze combats aeris.»